

[Socialministeren]

elt med hensyn til ungdomsarbejdsløsheden har regeringen fundet det påkrævet med en helt ekstraordinær indsats. Jeg kan her hen-vise til folketingets debat om arbejdsministe-rens martspakke, der som bekendt vil blive fulgt op af yderligere initiativer.

Med henblik på at sikre, at de begrænsede ressourcer på det sociale område kommer klienterne mest muligt til gode, har regerin-gen igangsat en proces for at udvikle og fremme alternative, billigere og forhåbentlig også bedre løsninger. Som et eksempel søger vi i høj grad på ældreområdet at imødekom-me det stigende antal ældres pasningsbehov gennem forbedret bistand i hjemmet og ikke blot ved en ukritisk udbygning af de meget dyre institutionsløsninger.

Hr. Askjær Jørgensen ønsker bl.a. at vide, om bistandsloven under de nuværende øko-nomiske forhold fortsat virker efter princip-pet hjælp til selvhjælp. Hertil vil jeg sige, at det er min vurdering, at bistandsloven fortsat giver mulighed for, at det offentlige kan træde til med den hjælp, der passer bedst i det enkelte tilfælde, med henblik på først og fremmest så vidt og så tidligt som muligt at afværge en truende social deroute. Målet er jo, at der skal ydes ansøgeren en sådan støt-te, at den pågældende bliver i stand til at klare sig selv. Med de - ganske vist meget væsentlige - begrænsninger, der ligger i om-fanget af arbejdsløsheden, opfyldes dette mål faktisk også i den nuværende økonomiske situation, men det kan ikke nægtes, at udgif-ten selvfølgelig er blevet betydelig større, end man oprindeligt havde forestillet sig.

For så vidt angår spørgsmålet om hjælp til personer, der bor i eget hus, kan jeg oplyse, at der efter bistandsloven så vidt muligt skal ydes de pågældende en sådan hjælp, at forbi-gående vanskeligheder ikke medfører, at de tvinges til at lade huset gå på tvangsauktion. Hvis der er tale om en rimelig husudgift, vil det sociale udvalg også skulle se bort fra be-siddelse af sælgerpantebreve, som kommer fra den tidligere ejendom, såfremt det har været en forudsætning for at klare terminer-ne i det nye hus. Men der kan være tilfælde, hvor husudgifterne ikke står i et rimeligt for-hold til familiens indtægtsmuligheder, og så kan det komme på tale, at man tilskynder familien til at flytte til en mere hensigtsmæs-sig bolig. Begrundelsen er naturligvis bl.a., at det ikke er rimeligt at fastholde familien på

et leveniveau, som den ikke vil være i stand til at videreføre.

Med hensyn til det problem omkring volds ofre, som blev rejst af hr. Askjær Jør-gensen, kan jeg bemærke, at der er mulighed for at yde hjælp efter de almindelige regler i sygesikringsloven, i dagpengeloven, i bi-standsloven og i pensionslovene. Disse love skelner jo ikke mellem ofre for vold og ofre for sygdom eller andet, men søger at dække den pågældendes økonomiske behov og be-handlingsmæssige behov uanset årsagen til deres vanskeligheder.

Men herudover gælder der jo for volds-ofre det specielle, at de desuden er omfattet af en lov under justitsministerens område, nem-lig loven om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. Den lov giver mulighed for at yde erstatning og godtgørelse for personska-de, der forvoldes ved overtrædelse af straffe-loven. Det drejer sig om ydelser, der kommer til udbetaling uden hensyntagen til den ska-delidtes økonomiske forhold - og i øvrigt uafhængigt af, om skadevolderen er ukendt eller ikke kan findes.

Generelt set vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at uskyldige volds ofre skal hjælpes bedst muligt, men jeg vil gerne tilføje: som det også bør gælde uskyldige ofre for syg-dom, for ulykkestilfælde eller for arbejdsløs-hed.

For så vidt angår hr. Askjær Jørgensens spørgsmål om særfor sorgen, skal jeg oplyse, at der kun er gået et par år efter udlægning-en, og derfor er det faktisk for tidligt at gøre endelig status over en så omfattende re-form. Men så meget kan jeg dog sige, at der er intet, der tyder på, at forsorgens standard ikke skulle være mindst lige så god som i statens tid. Tværtimod er den linje, der blev lagt for løbende forbedringer og modernise-ringer på området i en 5 års periode frem til 1985 - den såkaldte § 7-plan - blevet fulgt, og en række amtskommuner er gået videre med hensyn til at forbedre standarden. Der er således ikke på nogen måde tale om, at man, som hr. Askjær Jørgensen var inde på, ikke har opnået forbedringer, men bare har fået en dyrere ordning. Det er mit absolutte indtryk, at amtskommunerne fuldt ud bestræ-ber sig på at følge intentionerne bag udlæg-ningen inden for en økonomisk forsvarlig ramme.